

bring, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe) har fremlagt i dette Ting, er min første Indvending derimod den, at det for Finanslovs Bedkommende ganske forlader den Vej, som Grundloven har anvist til Behandling af dem, idet det forlader den Forhandlingens og dermed forhaabentlig ogsaa Overenskomstens Vej, som Grundloven har anvist, og i Stedet derfor sætter en endelig Afgørelse. Jeg, som er en konservativ Mand — det vil sige en Mand, som mener, at alle Forandringer i de bestaaende politiske Former bør vokse ud af sig selv, som Blanten sætter Blad, Knop og Blomst af den fælles Rod — jeg mener, at man ikke uden Nødvendighed bør forlade den Vej, som Grundloven her anviser, og jeg mener ogsaa, at der er en Mulighed og en Sandsynlighed for at komme længere frem til Løsning af dette Spørgsmaal ad den Vej, som ligger i Grundloven: Forhandlingens Vej, end ved at gaa ind paa den Vej, som den ærede Forslagsstiller anviser. Men om det end er min Opfattelse, at der ingen Nødvendighed er til at gaa denne Vej, den absolutte Afgørelses Vej, saa skal jeg dog ikke nægte min Medvirksomhed til at gaa den Vej, som det ærede Medlem anviser i sit Forslag, nemlig at forsøge at finde en Løsning, der sætter den endelige Afgørelse som Maalet, en Vej, som jo i øvrigt allerede før er forsøgt, nemlig af den højt ærede tidligere Konseilspræsident og tillige forsøgt af et tidligere Medlem af dette Ting. Men naar jeg skal gaa den Vej, saa maa jeg stille to Fordringer. Jeg maa stille den Fordring, at Tingenes Selvstændighed ikke gaas for nær; og jeg maa stille den Fordring, at intet af Tingene forurettes. I § 2 bliver der imidlertid foreslaaet, at naar et Forslag er vedtaget to Gange af hvert Ting, uden at Enighed er opnaaet, blive Rigsdagens videre Beslutninger i Sagen at fatte gennem et Rigsdagsnævn paa 30 Medlemmer. Det forekommer mig, at dette er en Bestemmelse, som gaar Tingenes Selvstændighed nærmere end noget som helst af de tidligere Forslag, som have været fremme i denne Sag; thi derved bliver den endelige Afgørelse af Finanslovene lagt i Hænderne paa et Nævn fra begge Ting, ikke saaledes, at det skal træffe Afgørelse om det ene eller det andet Tings Affattelse, men saaledes, at det selvstændigt kan forfatte en hel ny Affattelse af Forslaget. Det forekommer mig at være at gaa længere end nødvendigt lige over for det enkelte Ting. Ganske sikkert indrømmer jeg, at et Spørgsmaal, som tidligere stærkt har beskæftiget Tingene, nemlig hvorvidt der i Fællesudvalgene skulde voteres

om hver enkelt Post, eller om det var Afgørelsen i dens Helhed, der skulde voteres om, derved finder en Afgørelse, men jeg tror rigtignok, at denne valder i en Retning, som ingen, der holder paa Tingenes Selvstændighed, kan være tilfreds med. Men det er ganske sikkert ikke min væsentlige Indvending mod det ærede Medlems Forslag. Min væsentlige Indvending er, at det forlader Fordringen om Tingenes Ligeberettigelse, som jeg aldeles ikke kan gaa bort fra, idet Nævnet skal sammensættes saaledes, at det skal bestaa af 19 Medlemmer af dette Ting og 11 af Landstinget. At man i Konflikttilfælde vil lægge Afgørelsen over til et saadant Nævn, hvor ikke begge Tingene ere repræsenterede med lige mange Medlemmer, maa jeg bestemt modsætte mig. — I Forslagets § 4 har det ærede Medlem dernæst foreslaaet, at Bestemmelserne i Grundlovens § 68 kunne forandres ved Lov, altsaa at Rigsrettens Sammensætning skulde kunne forandres ved Lov. Jeg maa bestemt udtale mig imod, at en saa vigtig Faktor i vor hele Forfatning skal kunne være undergiven Forandringer ved simpel Lov. Jeg kunde jo gøre det Tankeeksperiment, at Sammensætningen af Rigsretten saaledes blev forandret ved foreløbig Lov, og det, antager jeg, at alle ville være enige om ikke vil være en heldig Foranstaltning. Jeg maa altsaa bestemt modsætte mig den Tanke, at Rigsrettens Sammensætning skulde kunne forandres ved Lov.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa det Forslag, som foreligger fra det ærede Medlem. Jeg kunde jo f. Eks. have Anledning til at udtale mig om, hvorvidt Forholdstalsvalgmaaden vil være den rette ved Valget af et saadant Nævn, hvilket jeg betragter som højt problematisk. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at gentage, hvad jeg før sagde, at jeg vil være villig til at deltage i et Forsøg paa at finde en Løsning af denne Sag, som nu gennem en Række af Aar har givet saa megen Anledning til Splid i vort Folk, naar denne Løsning stiller sig fuldkommen upartist lige over for de forskellige Faktorer og ikke tilfører nogen af de enkelte Faktorer nogen Magttilvækst.

Forslagsstilleren (Krabbe): Det er jo ikke alene i en formet Sætning af den ærede Taler, som først havde Ordet, men i selve Indholdet af de Foredrag, der blev holdte af de to første ærede Talere, at det er lagt klart for Tinget, at der gøres den samme Indvending mod det foreliggende Grundlovsforslag fra to modsatte Sider her i Tinget, en Indvending, som i Korthed kan